

Bilag 1

Bekendtgørelse af lov om uddannelse af pædagoger

Herved bekendtgøres lov om uddannelse af pædagoger, jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 3. september 1996, med de ændringer, der følger af § 16 i lov nr. 263 af 12. april 2000, § 10 i lov nr. 478 af 31. maj 2000, § 4 i lov nr. 482 af 31. maj 2000 og § 28 i lov nr. 483 af 31. maj 2000. Den bekendtgjorte lovtekst gælder først fuldt ud fra den 1. januar 2001, jf. § 22 i lov nr. 263 af 12. april 2000.

Kapitel 1

Uddannelsen

§ 1. Uddannelsen har til formål at uddanne pædagoger til at arbejde med børn, unge og voksne, herunder børn, unge og voksne med sociale vanskeligheder eller psykiske eller fysiske handicap.

Stk. 2. Uddannelsen skal give de studerende den teoretiske viden og praktiske erfaring, der er nødvendig for at kunne arbejde som pædagog, og skal bidrage til at fremme de studerendes personlige udvikling samt bidrage til at udvikle de studerendes interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund.

§ 2. Uddannelsen varer 3½ år og tilrettelægges således, at der veksles mellem undervisning på institutionen, jf. § 6, og praktik.

Stk. 2. Undervisningen på institutionen omfatter for alle studerende følgende fag: Pædagogik, psykologi, sociale fag, sundhedsfag, dansk, musik, bevægelsesfag, værkstedsfag, drama, naturfag og faget kommunikation, organisation og ledelse. Fagene kan samles i følgende faggrupper: Pædagogisk-psykologiske fag, social- og sundhedsfag og aktivitets- og kulturfag.

Stk. 3. Herudover kan institutionens undervisning omfatte andre studieaktiviteter.

Stk. 4. I uddannelsen indgår arbejde med et eller flere specialer.

Stk. 5. Praktikken omfatter øvelsespraktik og lønnet praktik.

Stk. 6. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om uddannelsen, herunder om de studerendes pligt til at deltage i undervisningen ved institutionen og øvelsespraktikken og om uddannelsens afslutning.

Stk. 7. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om:

- 1) Kvalitetskontrol, herunder censorinstitutionen.
- 2) Klager til institutionen fra de studerende, herunder om klagefrist, i forbindelse med eksaminer og prøver.

§ 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at studerende med særlige uddannelses- eller beskæftigelsesmæssige forudsætninger fritages for dele af uddannelsen. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om fritagelse for dele af uddannelsen af helbredsmæssige grunde.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at den lønnede praktik, jf. § 2, stk. 5, for handicappede studerende og for studerende, der gennemfører dele af uddannelsen i udlandet, helt eller delvis kan erstattes af ulønnet praktik.

§ 4. Undervisningsministeren fastsætter efter forslag fra praktikpladsudvalgene, jf. § 19, antallet af uddannelsespladser på institutionerne.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til uddannelsen og om optagelsen på institutionerne.

§ 5. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde fravige lovens bestemmelser om uddannelsen, hvis det sker for at fremme forsøgs- og udviklingsarbejde.

Kapitel 2

Institutionerne

§ 6. Undervisningen foregår på statsseminarier, på private seminarier eller på Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne pædagoger.

Stk. 2. Et privat seminarium skal være en selvvejende institution eller udgøre en del af en sådan med vedtægter godkendt af ministeren.

Stk. 3. For de godkendte CVU'er gælder bestemmelserne i lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

§ 6 a. Efter forhandling med bestyrelsen for et statsseminarium kan undervisningsministeren